

чески заключения, комбинирани така, щото да не можемъ да допустнемъ по единъ естественъ начинъ, че фактъкъ не е станалъ. Не можемъ да приемемъ, че Миларовъ, Поповъ и Мусевичъ сж правили заговоръ, че тѣ сж считали тоя заговоръ отъ четирма души, но че, когато прѣдлагали за заговора, единъ отъ тѣхъ не изявилъ съгласие, или сж е съпротивилъ. Че не е имало съпротивление, ний имаме показанията на самия подседимъ. Той признава: «азъ не съмъ казалъ, че не можъ, давалъ съмъ видъ, че съмъ съгласенъ». Въ углавното право, г-да сждии, не сж тълкува подробно какъ се дава съгласие, за да може да се склучи извѣстно задължение. Това съставлява повече прѣдмѣтъ на гражданското право. Тамъ се разяснява подробно, какъ се свѣрзва обязательство между двѣ лица, при което счита се за положително, че когато едно лице прѣдлага, а друго приема, то обязательството е склучено. Сетнѣ какъ става приеманieto? Съгласието може да стане или формално, или мълчаливо (*tacitement*). И въ единия и въ другия случай съгласието сжществува, обязательствата сжществуватъ и тѣ задължаватъ странитѣ да ги изпълнятъ. Не ще съмнѣние, че въ углавния процесъ сжщото тълкувание е на мѣстото си. За да има съгласие, никога не се иска, да се каже: „да, приемамъ“. И въ заговоритѣ не се иска такава формалностъ. Достатъчно е този, който участвува тамъ, гдѣто се съставлява заговоръ, да мълчи и да показва видъ, че е съгласенъ. Това е свѣршено достатъчно. Повече отъ това не може да се иска. Ето защо, когато сж налични всичкитѣ тия обстоятелства, които излагамъ, не можемъ да приемемъ, че подседимия не си е далъ съгласието за заговора.

По-нататкъ слѣдва въпросътъ: ако подседимия е взелъ участие въ заговора, то какво прѣстѣпление въ дѣйствителностъ е извършилъ? Този въпросъ ще получи разрѣшение заедно съ слѣдующия: при даннитѣ, които имаме, може ли г-нъ Василиевъ да се счита като такъвъ, който е зималъ участие и въ установлението мѣркитѣ, за привеждане въ изпълнение на заговорътъ? Планътъ, г-да сждии, е съставенъ тогава, когато е състоялъ и заговора. Не можемъ, слѣдователно, да приемемъ, че ако той си е далъ съгласието за изпълнението на плана за заговора, то той не си е далъ съгласието и за съставяннето на плана. Нищо подобно не е прѣдставено до сега, което може да опровергае това. Ето защо, както